

Nr 163.

Av herr **Heiman**, om ökade anslag till statens anstalt för fallandesjuka.

I framställning rörande medelsbehovet för nästa budgetår för statens anstalt för fallandesjuka har medicinalstyrelsen föreslagit en höjning av anslagsposten avlöningar till övrig icke-ordinarie personal med 8 600 kronor till 167 000 kronor för att möjliggöra anställande vid anstalten av en andre läkare i lönegrad Eo 26.

Statskontoret har, i sitt yttrande över framställningen, avstyrkt densamma, med erinran om att medicinalstyrelsen i samband med framläggande för riksdagen år 1938 av frågan om statens övertagande av Vilhelmsro anstalt för fallandesjuka uttalade, att vid den blivande statens anstalt för fallandesjuka en överläkare, tillika chef, borde vara anställd, samt att först sedan anstalten utvidgats med en sluten avdelning behov av en underordnad läkare kunde tänkas uppkomma. Och någon dylik utvidgning av anstalten har, erinrar statskontoret, ännu icke ägt rum.

I Kungl. Maj:ts förslag — femte huvudtiteln — har departementschefen, visserligen med beaktande av önskvärldheten av ett genomförande av medicinalstyrelsens förslag dock inte ansett sig, med hänsyn till det nuvarande statsfinansiella läget, kunna förelägga riksdagen förslag härom.

Det är naturligt att all nödig hänsyn bör tagas till det nuvarande statsfinansiella läget, men i likhet med medicinalstyrelsen anser jag att behovet av en ytterligare läkare vid denna anstalt är så stort att frågan om anställande av en sådan inte bör uppskjutas. Det är dock en anstalt med inte mindre än omkring 220 patienter, och då den är avsedd att fungera såsom en centralanstalt för vården av epileptiskt sjuka kvinnor och barn, d. v. s. fylla samma uppgift som Svenska diakonsällskapets anstalt å Stora Sköndal för den manliga epileptikervården, synes det icke rimligt, att läkarevården vid den statliga anstalten skall vara sämre tillgodosedd än vid nyssberörda anstalt, som praktiskt taget har samma beläggnings-siffra som ifrågavarande statliga anstalt. Vid Stora Sköndal finnes nämligen sedan 1936 anställd en på platsen boende underläkare, vilkens arbete prövats vara så omfattande att tjänsteårsrätt lika med civila läkare i statens tjänst medgivits tjänstens innehavare.

Härtill kommer att då det inte finns bostad åt läkaren inom anstalten eller i dess omedelbara närhet, bli svårigheterna med endast en läkare, som alltid måste vara jourhavande, ännu mera framträdande.

För att möjliggöra anställande av en andre Eo läkare vid anstalten på sätt medicinalstyrelsen föreslagit får jag därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts förslag ifråga om statens anstalt för fallandesjuka att dels anslagsposten, avlöning till övrig icke-ordinarie personal, höjes med 8 600 kronor till 167 000 kronor, samt dels att anslagsposten rörligt tillägg höjes med 1 200 kronor till 50 000 kronor.

Stockholm den 24 januari 1942.

G. Heüman.